

tid være, at der etableres en central styring, som sikrer en hensigtsmæssig og forsvarlig laboratoriemæssig betjening og samtidig forhindrer eventuelt samfundsmæssig spild ved utilstrækkelig udnyttelse af laboratoriekapacitet. Det er derfor forudsat, at de af amtsrådet udarbejdede planer skal godkendes af ministeren, og at etablering af nye laboratorier og udvidelse af eksisterende laboratorier kun kan finde sted, når de er indeholdt i de godkendte planer.

I lovforslaget tales der om laboratorieenheder omfattende et laboratorium samt laboratorie- og tilsynspersonale. Tanken hermed er, at hver enhed skal kunne hvile i sig selv, således at laboratoriet selv og ved egne medarbejdere foretager udtagning af prøver vedrørende de emner, som laboratoriet skal undersøge, og at personalet fra laboratoriet udfører tilsyn med fabrikationssteder for levnedsmidler og med udsalgssteder for levnedsmidler m. v. Medens laboratorieprøver tidligere i et vist omfang blev udtaget med politiets bistand, er man gennem de senere år gået over til, at laboratorierne ved egne medarbejdere udtager prøver og hjembringer dem til videre behandling på laboratoriet. Bl. a. for at sikre, at de kommuner der ikke selv råder over eget laboratorium, også på dette område kan opnå den laboratiemæssige fordel, har man anset det for rigtigst at foreslå, at laboratorieenheden tillige skal varetage tilsyns- og prøveudtagningsfunktionen.

Af de laboratorieenheder, der er omtalt i nærværende kapitel, findes i dag ca. 50 kommunale levnedsmiddelkontrollaboratorier. Disse laboratorier foretager først og fremmest bakteriologiske undersøgelser af levnedsmidler — og herunder fortrinsvis mælk — samt undersøgelser af vand, herunder drikkevand, vandprøver fra levnedsmiddelvirksomheder, spildevand og badevand. Et mindre antal laboratorier er dog udbygget til i større eller mindre omfang at foretage kemiske levnedsmiddelundersøgelser. Derimod udføres der med bistand af de kommunale laboratorier kun i yderst begrænset omfang undersøgelser og analyser vedrørende andre emner af betydning for miljøbeskyttelsen, herunder vedrørende støj, rystelser og luftforurening. I det omfang sundhedskommissionerne har ladet sådanne undersøgelser foretage, er det sket med bistand af private eller statslige laboratorier.

Det vil være meget nyttigt, om enkelte af de eksisterende laboratorier kan udbygges til også at yde kommunerne bistand på disse øvrige områder af betydning for miljøbeskyttelsen, men for at opnå den bedst mulige udnyttelse af ressourcerne, vil der formentlig kun kunne blive tale om at udbygge et mindre antal laboratorier til varetagelse af disse opgaver. Der vil herved navnlig kunne blive tale om

at henlægge sådanne opgaver til de udbyggede laboratorier, der varetager opgaver i forbindelse med kemisk levnedsmiddelkontrol. Sådanne laboratorier vil da kunne virke som regionale laboratorier eller landsdelslaboratorier inden for et bredere felt af miljøbeskyttelsens område.

Det er derfor i § 39, stk. 2 bestemt, at der i den af amtsrådet udarbejdede plan optages bestemmelser om, hvilke laboratorieenheder der skal udbygges til varetagelse af sådanne emner; der åbnes herved mulighed for den nødvendige centrale styring også på dette område.

Til § 40.

I denne bestemmelse åbnes der mulighed for, at amtsrådet kan overtage og drive en laboratorieenhed, såfremt den laboratiemæssige dækning er mangelfuld. Overtagelsen vil dog kun kunne ske med ministerens godkendelse.

Til § 41.

Amtsrådets koordinerende opgaver er i denne bestemmelse nærmere konkretiseret, og det er fastslået, at der ved varetagelsen af denne opgave skal lægges vægt på en ligelig og forsvarlig laboratiemæssig dækning inden for hele amtskommunens område. Der er herved navnlig tænkt på, at alle kommuner — også sådanne der ikke ejer og driver eget laboratorium — får mulighed for en forsvarlig laboratiemæssig bistand ved anvendelse af en anden kommunes laboratorium. Det er endvidere understreget, at amtsrådet skal sikre, at der sker en effektiv udnyttelse af faciliteterne, således at overkapacitet og spild af ressourcer undgås.

Til § 42.

Da de kommunale laboratorier forudsættes at skulle betjene større enheder end kommunens eget område, og da der er mulighed for, at amtskommunen kan overtage og drive et tidligere kommunalt laboratorium, jfr. § 40, vil det være nødvendigt, at de kommuner, der ikke råder over eget laboratorium, yder betaling for foretagne undersøgelser. Amtsrådet får kompetence til at godkende afgifterne, såfremt der ikke kan opnås enighed imellem kommunerne om afgifternes størrelse.

Til § 43.

Foruden det sagkyndige personale, der er knyttet til laboratorierne, må kommunerne og amtskommunerne — for at kunne varetage administrationen af denne lov — forudsættes at måtte antage særligt personale, herunder kontrol- og tilsynspersonale, men også personer med videregående og specialise-